

[Rager.]

henter deres post i postboks, hører også til det, man kan lade stå for, hvad det er.

Jeg havde ventet, at den højtærede minister havde ladet falde et ord om, at man ville prøve at få posten lidt tidligere ud i København. Det havde været mere værd end de andre bemærkninger.

Jeg sagde til den højtærede minister, at hvis vi kunne slippe for lokalportoens afskaffelse, kunne de og de ting anvises til compensation. Der brugte ministeren også en form for debat, som ikke er ham værdig. Han sagde: tak for anvisningen, det skal jeg huske til en anden gang. Så skal jeg stå som den, der ud over lokalportoens afskaffelse prøver på at få yderligere forhøjelser. Det er jo hensigten med at debattere på den måde. Jeg går ud fra, at ministeren nu er træt af at debattere således.

Jeg vil derefter gøre et par bemærkninger til det ærede medlem hr. N. Chr. Christensen. Det ærede medlem spurgte, om det ærede medlem hr. Steen, hvis udvalgets sammensætning skulle ændres, ville være villig til at vige for mig. Det ved jeg ikke, jeg har i hvert fald ikke foreslået det. Det ærede medlem har altså ikke hørt efter, for jeg sagde udtrykkeligt, at de partier, der er så heldige at have mere end én repræsentant i udvalget, burde søge at skifte nogle ud mellem anden og tredje behandling; men det har det ærede medlem ikke forstået, og i stedet for at debattere sagen, som den virkelig ligger, drejer han det, jeg har sagt, lægger mig noget forkert i munden. Det er et diskussionsniveau, som jeg karakteriserede for et øjeblik siden.

Dernæst talte det ærede medlem om, at jeg havde sagt, at der ingen byrepræsentanter var. Nej, slet ikke. Jeg sagde, at der var ingen storkøbenhavnske repræsentanter undtagen det ærede medlem hr. Lars M. Olsen. Jeg sagde udtrykkelig „storkøbenhavnske“ repræsentanter, og det kan formentlig ikke være så mærkeligt, at man gør opmærksom på det, når udvalgets arbejde efterhånden hovedsageligt har drejet sig om byrder, der bliver lagt på den storkøbenhavnske befolkning. Der kan formentlig ikke være noget som helst aparte i, at man så spørger: hvorfor må den befolkning ikke være bedre repræsenteret i udvalget? Der er jo heller ikke tvivl om, at den var blevet

det, hvis lovforslaget var begyndt, som det nu tyder på at skulle ende.

Til slut vil jeg slå fast, at det ærede medlem hr. Holger Eriksens gæsteoptræden viste os, at det ærede medlem har fået en henvendelse fra overborgmesteren i København, som er fremsat på grundlag af en vedtagelse i borgerrepræsentationen. Denne henvendelse er behandlet på den måde, at det ærede medlem hr. Holger Eriksen ikke kan huske, om den var telefonisk eller personlig, skønt det ikke er længere siden end ca. medio november, den fandt sted. Det ærede medlem kan heller ikke huske, om han har nævnt den i udvalget, men overborgmesteren havde jo bedt ham søge at påvirke udvalgets medlemmer. Jeg har prøvet at tale med nogle af dem; de var kemisk fri for ethvert forsøg på påvirkning fra formandens side. Det er altså den måde, på hvilken man har behandlet en henvendelse fra Københavns kommunale myndigheder. Jeg hører, der er kommet et brev fra Frederiksberg kommunalbestyrelse, men det har man ikke ment at burde optrykke i betænkningen. Der blandede ministeren sig i det og sagde, at det var jo ikke udvalget, der skulle afgøre sagen, det var her i salen, det skulle ske. Ja, det er netop derfor, vi burde have haft alt med; det er netop derfor, vi burde have alle oplysninger her. Vi burde ikke få forelagt en så ufuldstændig udvalgsbetænkning som den, der her er leveret. Jeg beklager i høj grad, at man har budt folketinget denne udvalgsbetænkning.

Jeg skal ikke gøre noget unormalt skridt i retning af at foreslå sagens behandling standset eller lignende. Jeg tror, at de kendsgerninger, jeg har lagt frem her, taler tilstrækkelig tydeligt om, hvorledes denne sag er blevet behandlet.

Ministeren for offentlige arbejder (Lindberg): Jeg vil gerne sige til det ærede medlem hr. Rager, at jeg overlader trygt til andre at vurdere, hvem der har optrådt mest værdigt i denne sag, men jeg har dog ikke brugt ord som dolkestød eller lignende.

Når det ærede medlem derimod rejser det konkrete spørgsmål, om jeg ikke kunne overveje at tilrettelægge en postuddeling her i København, der tog hensyn til hver enkelt borger i byen, må jeg desværre